

Élet a születés után

Egy várandós anya két gyermeket hord a méhében. Az egyik egy „kis hívő”, a másik egy „kis szkeptikus”. A szkeptikus azt kérdezi:

- Te hiszel a születés utáni életben?

- Hát persze. - mondja a kis hívő. - Az itteni életünk arra való, hogy felkészüljünk a születés utáni életre, hogy elég erősekké váljunk arra, ami ott kint vár bennünket!

- Hülyeség! - mondja a szkeptikus. - Ez nem igaz! Hogyan nézhet ki a kinti, külső élet?

- Pillanatnyilag még nem tudom, - mondja a kis hívő - de biztos sokkal világosabb, mint itt bent! Talán, lehet, hogy a szánkkal fogunk enni és a lábunkon fogunk járni!

- Nonszensz, lehetetlen! - mondja a szkeptikus. - Megyünk a lábunkkal és eszünk a szánkkal?! Micsoda hülyeség! Ez egy fura ötlet, hogyan is működhetne! Itt van a köldökszínór, ami biztosítja a táplálékot. Nem lehetséges élet a születés után, hiszen ez a színór már így is túl rövid!

- Hát persze, hogy működni fog, csak minden egy kicsit másként fog kinézni. -mondja a kis hívő.

- Sohasem fog működni! - véli a kis szkeptikus. - Még soha senki nem tért vissza a születés után! Születés után vége az egésznek! Az élet nem más, mint egy nagy sötét tortúra!

- Még ha nem is tudom pontosan, milyen lesz a születés utáni élet, - mondja a kis hívő - de azt tudom, hogy találkozni fogunk az édesanyánkkal, és ő nagyon vigyáz majd ránk!

- Anya?! Te hiszel egy anyában? Hol van? - kérdezi a kis szkeptikus.

- Itt van körülöttünk, mi benne vagyunk, és általa létezőnk, nélküle nem létezhetnénk! - válaszolja a kis hívő.

Mire a kis szkeptikus:

- Soha nem láttam még semmilyen anyát! Nincs is ilyen!

A kis hívő elgondolkozik egy pillanatra.

- Néha, amikor nagyon csendben vagyunk, hallhatod, ahogy énekel, vagy érezheted, amikor megsimogatja vállunkat! - mondja aztán halkán. - Mindenesetre én hiszem, hogy az igazi életünk a születés után kezdődik!